

ΗΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας εἴκοσιν ὀκτώ
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13

1. Σάββατον. Προεόρτια Ὑπαπαντῆς, Τρύφωνος μάρτυρος. (250). Βασιλείου Θεσσαλονίκης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν († 870), Ἀναστασίου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Ναυπλίου († 1655)· τῶν ἐν Μεγάροις τεσσάρων μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ τάξιν. Εἰς τὴν λειτουργίαν μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά τὸ προεόρτιον «Οὐράνιος χορός», τοῦ μάρτυρος «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε» καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον προεόρτιον, ἦχος δ΄, πρὸς τὸ «Ἐπεφάνης σήμερον».

Ὡς ἀγκάλας σήμερον, πιστοί, καρδίας / ἐφαπλοῦντες δέξασθε καθαρωτάτῳ λογισμῷ, / ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, / προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λβ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Θεσ. ε΄ 14-23)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιε΄ ἐβδ. Μαθθ. (Μαθθ. κδ΄ 34-37, 42-44). Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας «Ἀγαλλιᾶσθε».

Σημειώσεις. 1. Ὅπου τιμᾶται ἐπισημότερον ὁ ἅγιος Τρύφων ἢ ὁ ἅγιος Ἀναστάσιος, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἑορταζομένου ἀγίου συμψάλλεται μετὰ τῆς προεορτίου ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος. Καταβασία οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἑορταζομένου ἀγίου, κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, πλὴν τῶν Κυριακῶν, δὲν ψάλλεται Παρακλητικὴ.

2. † ΚΥΡΙΑΚΗ. † Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. ἦχος βαρύς.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτικά «Οὐράνιος χορός», Δόξα, «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀγκάλας σήμερον».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα 3 «*Λέγε, Συμεῶν*» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη*». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ὁ τοῖς χερουβὶμ ἐποχούμενος*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», Δόξα, τῆς ἑορτῆς «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται καὶ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς· ἀπολυτίκιον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «*Ἐξηρεύεσθε τὴν καρδίαν μου λόγον ἀγαθόν*».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἕν τῆς ἑορτῆς· εἶτα τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα «*Νηπιάζει δι' ἐμέ*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Δὲν ψάλλονται εὐλογητάρια, ἀλλ' εὐθὺς μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις «*Ὅτι ἠυλόγηται σου*». Ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου· εἶτα τὸ προκείμενον τῆς ἑορτῆς «*Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου*» μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ. «*Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*» καὶ τὸ «*Πᾶσα πνοή*».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου τὸ τῆς ἑορτῆς «*Ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἰερουσαλὺμοις*» (Λκ. β' 25-32), ὃ ἀναγινώσκειται ἀπὸ τῶν βημοθήρων μετ' αὐτὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*», ὃ ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό, ὁ στίχος «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός*» καὶ τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς «*Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη*» ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μέχρι τῆς η' ὥδης μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*»· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μεσῶδιον κάθισμα τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· (ἀντὶ τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ *Τὴν τιμωτέρα*) ψάλλονται τὰ μεγαλυνάρια

«*Ἀκατάληπτον ἐστὶ*» μέχρι τοῦ «*Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ*», ἀπὸ δὲ τοῦ «*Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν*» συμπάλλονται καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδης τῆς ἑορτῆς (ὁ εἰρὸς καὶ τὸ α' τροπάριον δις), εἶτα «*Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον «*Τιβεριάδος θάλασσα*» (ἄπαξι) καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ*» (δις).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «*Νόμον τὸν ἐν γράμματι*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν*· β) «*Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ*», Δόξα, τῆς ἑορτῆς «*Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς*», Καὶ νῦν, «*Ἐπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ὡς ἀκριβῶς ἐν τῷ Μηναίῳ (εἰς τὸ β' ἀντίφωνον «*... ὃ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν...*»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὃ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλουία*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Εἶτα τὸ τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: 2ας Φεβρ., «*Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας*» (Ἐβρ. ζ' 7-17)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς*» (Λκ. β' 22-40).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι*» (ἀντὶ τοῦ Ἄξιον ἐστίν).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Ποτήριον σωτηρίου*» (ἢ «*Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν ἀλληλουία*»)· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς εἰς τοὺς κανόνας τῶν Μηναιῶν προτάσσεται καθ' ἑκάστην ὃ τῆς ἑορτῆς.

2. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν μεθεόρτων καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυπικὰς διατάξεις» §§52-63.

3. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν ἕως τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαντιῆς στιχολογοῦνται συνήθως τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντίφωνα, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεῖς».

3. Δευτέρα. Συμεὼν τοῦ θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος. Ἰωάννου, Νικολάου καὶ Σταματίου τῶν ἐκ Σπετσῶν νεομαρτύρων († 1822).

Ἄποστολος: παραψευθεῖς, Κυρ. κη' ἐπιστ. (Κοθασ. α' 12-18).
Εὐαγγέλιον: τῶν ἁγίων, 3ης Φεβρουαρίου (Λκ. β' 25-38).

4. Τρίτη. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου († 436-440). Ἰωάννου ὁσ., Νικολάου ὁμολογητοῦ († 868), Ἀβραμίου ἱερομάρτ. († 347).

Ἄποστολος: παραψευθεῖς, Κυρ. η' ἐπιστ. (Κοθασ. γ' 12-16).
Εὐαγγέλιον: παραψευθέν, Κυρ. ιβ' Ματθ. (Μτθ. ιθ' 16-26).

5. Τετάρτη. Ἀγάθης μάρτυρος († 251)· Πολυεύκτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως († 570), Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ ἐν Σκοπέλῳ, Ἀντωνίου νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου († 1774).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Τετ. ηγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρ. δ' 1-11).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 28-38).

6. Πέμπτη. Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης (α' αἰ.), Φωτίου Κων/πόλεως τοῦ μεγάλου καὶ ἰσαποστόλου († 891).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Πέμ. ηγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρ. δ' 12-ε' 5).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 38-44).

Εἶδησις. Σήμερον ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Φωτίου προστάτου τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τελεῖται πανηγυρική συνοδικὴ λειτουργία, καθιερωθεῖσα συνοδικῇ ἀποφάσει ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926. Ἡ ἰδιαιτέρα ἀκολουθία τοῦ ἁγίου συμψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων, κατὰ τὴν διάταξιν τῆς φυλλάδος, ἀλλ' εἰς τὸν ἑσπερινὸν ψάλλονται καὶ τὰ 6 ἑσπέρια προσόμοια τοῦ ἱεράρχου, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου, ἃ περὶ ζητεῖ τῇ 13ῃ Νοεμβρίου.

7. Παρασκευή. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκου (δ' αἰ.), Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ Ἑλλάδος († 946).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Παρ. ηγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. α' 1-10).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 1-9).

8. Σάββατον. Θεοδώρου στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος († 319), Ζαχαρίου του προφήτου († 620 π.Χ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ἠγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. β' 11-19).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 2-8).

9. † ΚΥΡΙΑΚΗ (ΙΣ' ΛΟΥΚΑ) ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ.

Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. Νικηφόρου μάρτυρος († 257), Μαρκέλλου Σικελίας, Φιλαγρίου Κύπρου, Παγκρατίου Ταυρομενίου (δ' αἰ.). Ἦχος πλ. δ'· ἑωθινὸν ια'. (Τυπικὸν 2ας Φεβρουαρίου, §§ 16-19.)

«Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς, ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὠρίσθη ὅπως τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν ἁγίων μητέρων τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἐμμελείας, Νόννας καὶ Ἀνθούσης».

Ἄρχεται τὸ Τριώδιον

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον ἄρχονται συμπαλλόμενοι οἱ ἐν τῷ λειτουργικῷ βιβλίῳ τοῦ Τριωδίου περιεχόμενοι ἕννοι. Ἐν τισὶ ναοῖς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἑσπερινοῦ τίθεται ὑπὸ τὴν ἐν τῷ τέμπλῳ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ ἠῤῥεπισμένου σκίμποδος τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Τριωδίου, ἔνθα μεταβαίνει ὁ πρωτοψάλτης (ἐκπροσωπῶν τοὺς ἐν τοῖς ἀναλογίαις ὑπηρετοῦντας), βάλλει πρὸ τῆς εἰκόνης μετανοίας 3, ἀσπάζεται αὐτήν, λαμβάνει μετὰ χεῖρας τὸ Τριώδιον καὶ ἀσπάζεται αὐτό, ποιεῖ πάλιν μετανοίας μικρὰς 3 καὶ ἀπέρχεται μετὰ τοῦ Τριωδίου εἰς τὴν οἰκίαν θέσιν αὐτοῦ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Χαῖρε, κεχαριτωμένη», Δόξα, «Στρατολογία ἀληθεῖ»· κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικὴν».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὰ συνήθη, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 4, τὰ ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου «Μὴ προσευξώμεθα» (δις) καὶ «Φαρισαῖος κενοδοξία» (ἅπαξ), καὶ τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα 3 «Λέγε, Συμεών», Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Παντοκράτορ Κύριε», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἄνοιγέσθω ἡ πύλη».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας (ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων).

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ὁ τοῖς χερουβὶμ ἐποχοῦμενος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, «Χαῖρε, κεχαριτωμένη», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ

δικαίου Συμεών βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια΄) μετὰ τῆς ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξεως αὐτοῦ, ἢ τοι μετὰ τὸν ψαλλόμενον ν΄ ψαλμὸν τὰ ἰδιόμελα Δόξα, «*Τῆς μετανοίας*», Καὶ νῦν, «*Τῆς σωτηρίας*» καὶ εἰς τὸν στίχον «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός*», «*Τὰ πλήθη*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου, καὶ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ΄ ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Τριωδίου «*Ταπείνωσις ὑψωσε κατησχυμμένον*», Δόξα, τὸ ἕτερον «*Ταπείνωσις ὑψωσε πάλαι τελώνην*», Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀφ΄ ς΄ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· (ἀντὶ τῆς ὠδῆς τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ψάλλονται τὰ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν τροπαρίων τῆς θ΄ ὠδῆς ὅπως ἐν τῇ 2α τοῦ μηνός· εἶτα «*Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ια΄ ἀναστάσιμον «*Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν*», τοῦ Τριωδίου «*Υψηγορίαν φύγωμεν*» καὶ τῆς ἑορτῆς «*Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ*» (ἅπαξ).

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 3, τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα 2 (κατὰ προτίμησιν τὰ τοῦ γ΄ ἤχου ὡς μὴ ψαλέντα ἐν τῷ ἔσπερινῷ), καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς 3 προσόμοια «*Νόμον τὸν ἐν γραμματι*» κ.λπ. ἀνά μίαν, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα· α΄) «*Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν*», β) «*Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ*», Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Ταῖς ἐξ ἔργων κανχήσεσι*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς

«Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικάϊς». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐφουμνίων αὐτῶν, ὡς ἀκριβῶς ἔχουσιν εἰς τὸ Μηναιὸν (εἰς τὸ β' ἀντίφωνον «... ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεών...»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλοῦια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἐξ ὕψους κατήλθες, «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» καὶ τοῦ ναοῦ, καὶ τὸ κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Εἶτα τὸ τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τῆς 2ας Φεβρ. (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐορτῆς). Ἀπόστολος Κυρ. λγ' ἐπιστ., «Παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ» (Β' Τιμ. γ' 10-15)· Εὐαγγέλιον Κυρ. ιε' Λουκᾶ, «Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν» (Λκ. ιη' 10-14).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γραμμάτι» (ἀντὶ τοῦ Ἄξιον ἐστίν). Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου» (ἢ «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν· ἀλληλοῦια»)· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Ἀπόλυσις ἢ ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

Εἶδησις. Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς παρουσίας ἑβδομάδος, ἢ τις καὶ «προφωνήσιμος» καλεῖται, «καὶ διὰ κρέατος ἀκινδύνως καταλύομεν» (Θεόδωρος Βαλσαμῶν).

10. Δευτέρα. Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος τοῦ θαυματουργοῦ († 202). Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων, Ζήνωνος ὀσίου τοῦ ταχυδρόμου (δ' αἰ.).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, «Χαῖρε, κεχαριτωμένη»· κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

Ἡ ἀκολουθία ἐορτάσιμος οὕσα ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναιὸν. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγί-

ου, ζητεί Τρίτη ιβ' έβδ. Λουκά, «Προσέχετε από τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). Κανόνες· ὁ τῆς μικρῆς παρακλήσεως, καὶ τοῦ ἁγίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμῶι «Ἐνοῖξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»: Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 15ης Δεκ.– τοῦ ἁγίου, ζητεί 26 Ὀκτ., «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. γ' έβδ. Ἰωάν., «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ἰω. ιε' 17-ιε' 2). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Ἀπὸ αὔριον ἄρχεται πάλιν ψαλλομένη ἡ Παρακλητική. Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

11. Τρίτη. Βλασίου ἱερομάρτυρος († 316). Θεοδώρας βασιλίσσης († 867) τῆς στερεωσάσης τὴν ὀρθοδοξίαν.

Ἄποστολος: ἡμέρας, Τρ. ἠδ' έβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. β' 9-22).
Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τρ. ιζ' έβδ. Λουκά (Μρ. ιγ' 14-23).

12. Τετάρτη. Μελετίου Ἀντιοχείας († 381). Ἀντωνίου (Β') Κων/πόλεως († 901), Χριστοῦ νεομάρτυρος τοῦ κηπουροῦ († 1748).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Τετ. ἠδ' έβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. γ' 1-17).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιζ' έβδ. Λουκά (Μρ. ιγ' 24-31).

13. Πέμπτη. Μαρτινιανοῦ ὁσίου (ε' αἰ.). Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης, Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας († 607).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Πέμ. ἠδ' έβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰωάν. α' 8-β' 6).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιζ' έβδ. Λουκά (Μρ. ιγ' 31-ιδ' 2).

14. Παρασκευή. Αὐξεντίου ὁσίου († 470). Ἀβραάμ (ε' αἰ.) καὶ Μάρωνος (δ' αἰ.) τῶν ὁσίων.

Ἄποστολος: ἡμέρας, Παρ. ἠδ' έβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰωάν. β' 7-17).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιζ' έβδ. Λουκά (Μρ. ιδ' 3-9).

15. Σάββατον. Ὀνησίμου ἀποστόλου († 109). Εὐσεβίου ὁσίου (ε' αἰ.), Μαῖωρος μάρτυρος, Ἀνθίμου ὁσίου (τοῦ Βαγιάνου) τοῦ ἐν Χίῳ († 1960).

Ἀκολουθία Σαββάτου με' «Ἀλληλούια» (γεν. τυπικὰ διατάξεις §§ 45-51).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Σαβ. ἠδ' έβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ζ' 11-16).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιζ' έβδ. Λουκά (Λκ. κ' 46-κα' 4, ν' 8).

16. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ (ΙΖ΄ ΛΟΥΚΑ). Παμφίλου μάρτυρος († 307) καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Φλαβιανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ἦχος α΄, ἔωθινὸν α΄ (τυπικὸν Τριωδίου, Κυριακὴ τοῦ ἀσώτου §§ 4-6).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, Δόξα, «Ὡ πόσων ἀγαθῶν», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τῆς πατρικῆς δωρεάς», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου». Ἀπολυτίκιον «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὰ κατα-
νυκτικά τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς» κ.λπ..

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινόν (α΄)· μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν), καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ΄ ὥδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσῷδιον κάθισμα τοῦ Τριωδίου* καὶ τὸ θεοτοκίον. Ἀφ΄ ς΄ κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

* Μεσῷδιον κάθισμα, ἦχος α΄, πρὸς «Τὸν τάφον σου, σωτήρ».

Ἄγκυλας πατρικᾶς διανοῖξαι μοι σπεῦσον, ἀσώτως τὸν ἐμὸν κατηνάλωσα βίον, εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον ἀφορῶν τοῦ ἐλέους σου, νῦν πωχεύουσαν μὴ ὑπεριδῆς καρδίαν, σοὶ γὰρ Κύριε ἐν κατανύξει κρυναγάζω ἡμάρτηκα, σῶσόν με. (Κων. Παπαγιάννη, «Διορθώσεις καὶ παρατηρήσεις εἰς τὸ Τριώδιον», Θεσσαλονίκη 2006, σ. 27 καὶ 28).

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ Τριωδίου «*Τὴν Μωσέως ᾠδὴν*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσεν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ α΄ ἀναστάσιμον «*Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν*», τὰ δύο τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου 3 «*Τὴν τοῦ ἁσώτου φωνὴν*» κ.λπ., Δόξα, «*Πάτερ ἀγαθέ*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς΄ ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Τριωδίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «*Τῆς πατρῴας δόξης σου*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἡχου· Ἀπόστολος: Κυρ. λδ΄ ἐπιστ., «*Πάντα μοι ἔξεστιν*» (Α΄ Κορ. ς΄ 12-20)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιζ΄ Λουκᾶ, «*Ἀνθρωπὸς τις εἶχε δύο υἱούς*» (Λκ. ιε΄ 11-32). Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*»· καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Εἰδήσις. *Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς παρουσίας πρὸ τῆς ἀπόκρεω ἑβδομάδος δὲν γίνεται κατάλυσις, ἀλλὰ τηρεῖται ἡ συνήθης τῶν ἡμερῶν αὐτῶν νηστεία.*

- 17. Δευτέρα.** Θεοδώρου μεγαλομάρτ. τοῦ Τήρωνος († 307). Μαριάμνης ἀδελφῆς τοῦ ἀποστ. Φιλίππου (α΄ αἰ.), Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας τῶν βασιλέων, Θεοστηρίκου ὀσίου, Θεοδώρου νεομάρτ. τοῦ ἐν Μυτιλήνῃ († 1795).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. πε΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Ἰω. β΄ 18-γ΄ 8).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ἀπόκρεω (Μρ. ια΄ 1-11).

- 18. Τρίτη.** Λέοντος πάπα Ῥώμης († 461). Ἀγαπητοῦ ἐπισκόπου Σινάου τοῦ ὁμολογητοῦ (δ΄ αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. πε΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Ἰω. γ΄ 9-22).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ἀπόκρεω (Μρ. ιδ΄ 10-42).

- 19. Τετάρτη.** Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας (α΄ αἰών). Φιλοθέης ὀσιομάρτυρος τῆς Ἀθηναίας († 1589).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. πε΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Ἰω. γ΄ 21-δ΄ 11).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ἀπόκρεω (Μρ. ιδ΄ 43-ιε΄ 1).

Σημείωσις. *Εἰς τοὺς ἐορτάζοντας τὴν ἁγίαν Φιλοθέην ναοὺς ἢ ἀκολουθία ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας φυλλάδος αὐτῆς.*

20. Πέμπτη. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης († 780). Βησσαρίωνος ὁσίου, Πλωτίνου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ἡε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' ἴω. δ' 20-ε' 20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ἀπόκρεω (Μρ. ιε' 1-15).

21. Παρασκευή. Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις (θ' αἰ.). Εὐσταθίου Ἀντιοχείας († 360), Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων († 633), Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως († 577).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ἡε' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' ἴω. 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ἀπόκρεω (Μρ. ιε' 20, 22, 25, 33-41).

22. † Ψυχοσάββατον. «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων χριστιανῶν». Ἡ εὐρεσις τῶν ἰ. λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου († 395-423).

(*Τυπικὸν Τριωδίου, Σάββατον πρὸ τῆς ἀπόκρεω, §§7-9· τὰ σχετικὰ τοῦ α' ἤχου μαρτυρικά, καθίσματα κ.λπ. ζητεῖ ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου.*)

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμακός [καὶ τὸ Ψαλτήριον].

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» –εἰς στίχους 6–, ἐσπέρια μαρτυρικά τοῦ α' ἤχου 3 (τὰ ἐξῆς «*Ἡ ἐν σταδίῳ ὑμῶν*», «*Ὡ τῆς καλῆς ὑμῶν*», «*Πανεύφημοι μάρτυρες*»), καὶ προσόμοια τῶν κεκοιμημένων 3 (Τριώδιον «*Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον*» κ.λπ.), Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «*Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι*», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*».

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ ψάλλομεν, ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, εἰς ἤχον πλ. δ' τὸ «*Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια*» ἐκ τρίτου, εἰς στίχους τὸ μὲν β' «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*», τὸ δὲ γ' «*Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν*» εἶτα εὐθὺς τὸ «*Καταξίωσον*» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

Εἰς τὰ ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ α' ἤχου*, ἦτοι: α) ἄνευ στίχου «*Τοὺς ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ*», β) μὲ στίχον

* Εἰς τὰ ἀποστιχα ψάλλεται κανονικῶς τὸ ὑπολειφθὲν μαρτυρικὸν τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ τὰ δύο νεκρώσιμα τοῦ τυχόντος ἤχου (α'), ὡς ἐξῆς:

Τῇ προσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν ἁγίων καὶ τῆς θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρων.

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται.

Ποία τοῦ βίου τροφή διαμένει λύτης ἀμέτοχος; ποία δόξα ἔστηκεν ἐπὶ γῆς

«Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ», «Οὗτοι οἱ στρατιῶται τοῦ βασιλέως», γ) μὲ στίχον «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος», «Ἵμας πανεύφημοι μάρτυρες», δ) μὲ στίχον «Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν», «Ἀγαλλιᾶσθε, μάρτυρες, ἐν Κυρίῳ» (ζητεῖται ταῦτα ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου τῷ Σαββάτῳ πρωὶ εἰς τοὺς αἶνους, ἦχος α΄), Δόξα, «Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις», Καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ θεοτοκίον «Προσβείαις τῆς τεκούσης σε».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸν νεκρῶσιμον κανόνα τοῦ πλ. β΄ ἤχου «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις» ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς τὰ ἐξῆς προὔμνια καὶ στίχους:

τὸ 1ον τροπάριον ἐκάστης ὥδης εἰς τὸ «Προσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου»·

τὸ 2ον τροπάριον εἰς τὸ «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται»·

τὸ 3ον τροπάριον εἰς τὸ «Δόξα Πατρί»·

τὸ 4ον τροπάριον εἰς τὸ «Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ»·

μετὰ τὴν θ΄ ὥδην ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον» ἄνευ στίχου. Εἶτα τὸ τρισάγιον κ.λπ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Σὲ καὶ τείχος», ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἡ ἐκτενὴς «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Ὅτι ἐλεήμων» ψάλλονται τὰ τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δι-

ἀμετάθετος; πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα πάντα ὄνειρων ἀπατηλότερα· μᾶ ῥοπή, καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται· ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ Χριστὲ τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὠραιότητος, οὗς ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλόνητος.

Στίχος. Μακάριοι οὗς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἔργῳ σωτῆρ μου δεικνύς, ὅτι σὺ εἶ ἡ πάντων ἀνάστασις, λόγῳ Λόγε Λάζαρον ἐκ νεκρῶν ἐξανέστησας· τότε μοχλοὶ ἐσαλεύθησαν, πύλαι δὲ ᾄδου συνταράχθησαν· τότε ἦπνος ὁ τῶν ἀνθρώπων θάνατος ἀπεδείκνυτο· ἀλλ' ὁ εἰς τὸ σῶσαί σου τὸ πλαστούργημα, καὶ οὐκ εἰς τὸ κρῖναι παραγενόμενος, οὗς ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλόνητος.

καίων» κ.λπ., και μετά ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικοιμημένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ'.

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Ὅπως Κύριος ὁ Θεός τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα»· ὁ χορὸς «Παράσχου, Κύριε».

Ὁ ἱερεὺς «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» ἄπαξ. Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν:

«Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαισον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ γλοερῶ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμαρτήμα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶ-

να και ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ και ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, και σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ...»

Ἵ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν» ἐκ τρίτου.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς «Σοφία»· «Ὁ ὦν εὐλογητὸς» κ.λπ. και ἐκφωνεῖ τὴν συνήθη εὐχὴν τῆς ἀπολύσεως.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», ἀντὶ τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ὁ βάθει σοφίας».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται εἰς ἦχον πλ. δ' τὸ «Ἀλληλοῦια, ἀλληλοῦια, ἀλληλοῦια» τετράκις, δις ἄνευ στίχου και δις ἐφύμνιον τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω», «Και τὸ μνημόσυνον αὐτῶν». Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἀκριβῶς εἰς τὸν ἑσπερινόν. (Καταλιμπανομένης συνήθως τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου) μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὸν τὸ κράτος».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ α' ἦχου (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «Ὡς καλοὶ στρατιῶται», κ.λπ. εἰς τοὺς οἰκείους στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον, Και νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἦχου «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι». Εὐθύς, (καταλιμπανομένου συνήθως τοῦ, εἰς στάσεις δύο, Ἀμώμου) τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἑσπερινόν. Κατόπιν οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ κάθισμα «Ἀνάπαυσον, σωτὴρ ἡμῶν», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Και πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ», Και νῦν, θεοτοκίον «Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατείλας».

ΚΑΝΩΝ. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα και ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ κανὼν μετὰ τῶν εἰρωμῶν αὐτοῦ. Στίχοι εἰς τὰ τροπάρια α) «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω και προσελάβου, Κύριε», β) «Και τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν και γενεάν», γ) «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνλισθήσονται». Ἀπὸ γ' ὠδῆς ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, ἡ αἵτησις, και τὸ μεσῳδιον κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· ἀφ' ε' ὠδῆς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, ἡ αἵτησις, τὸ νεκρώ-

σιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ψάλλεται ὁ εἰρμός τῆς η' ὥδης «*Τὸν ἐν ὄρει ἅγιον*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἰρμός τῆς θ' ὥδης «*Τὸν προδηλωθέντα*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων*», τὸ ἕτερον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ προσόμοια «*Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες*» κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Εἶτα «*Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν*» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὄρθρου τῶν καθημερινῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου 3 νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους (τοῦ α' ἡχου) «*Σοῦ, σῶτερ, δεόμεθα*» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ Ψυχοσαββάτου «*Ἄλγος τῷ Ἀδάμ*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «*Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν*»· «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «*Ὁ βάθει σοφίας*», Δόξα, «*Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' καὶ ἡ ς' ὥδη τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχοσαββάτου· ἂν ὁμως ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη «*τῶν καθημερινῶν*». Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἁγίοις*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Ὁ βάθει σοφίας*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἁγίων*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουαίριον νεκρώσιμα· Ἀπόστολος κοιμηθέντων, «*Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν*» (Α' Θεσ. δ' 13-17)· Εὐαγγέλιον Σαβ. πρὸ τῆς ἀπόκρεω, «*Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε*» (Λκ. κα' 8-9, 25-27, 35-36).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἄξιον ἐστίν*». Κοινωνικὸν «*Μακάριοι οὓς ἐξέλεξω*». «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «*Μετὰ πνευμάτων δικαίων*» κ.λπ., καὶ ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ ἱερέως τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Ὁ ἱερεὺς «*Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*», «*Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος*», καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

23. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. «*Μνεῖα τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ*». Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης († 166). Ἦχος β΄, ἔωθινὸν β΄ (τυπικὸν Τριωδίου §§10-12).

Εἰς τὴν θ΄. «Ὁ βάθει σοφίας»· κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἁγίων*».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Μετὰ τὰ συνήθη, εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου προσόμοια 4 «*Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι*» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Ὅταν τίθωνται θρόνοι*», Καὶ νῦν, «*Παρθῆθεν ἡ σκιά*». Εἴσοδος κ.λπ. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Οἶμοι, μέλαινα ψυχῇ*», Καὶ νῦν, «*Ἀνύμφευτε παρθένε*». Ἀπολυτίκιον «*Ὅτε κατήλθες*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ιδιόμελον τῆς λιτῆς «*Τὰς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Ὑπὸ τὴν σὴν, δέσποινα*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ καταनुκτικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «*Ὅτε κατήλθες*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «*Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος*».] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἦ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινόν (β΄)· μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ ιδιόμελα «*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ΄ ὦδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ μεσώδια τοῦ Τριωδίου καθίσματα (παραιρεπομένου τοῦ θεοτοκίου «*Τὸν πάντων ποιητήν*»)· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Βοηθὸς καὶ σκεπαστής*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», ὁ εἰρμὸς «*Ἀσπόρου συλλήψεως*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ β΄ ἀναστάσιμον, καὶ τὰ τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα 3 «Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην» κ.λπ., Δόξα, «Προκαθάρωμεν ἑαυτοὺς», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ς' ὠδὴ τοῦ κανόνος τῆς Ἀπόκρεω εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ὅτε κατῆλθες» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «Ὅταν ἔλθης, ὁ Θεός». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς*· Ἀπόστολος: Κυρ. ἀπόκρεω, «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησιν» (Α' Κορ. η' 8-θ' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» (Μτθ. κε' 31-46). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἰδήσεις. 1. Εἰς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς παρουσίας ἑβδομάδος, προοίμιον καὶ θυρανοίξια οὔσης τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς νηστείας, μόνον διὰ τυροῦ, ὠῶν καὶ ἰχθύων καταλύομεν, ἀπέχομεν δὲ κρέατος.

2. Συμφώνως μὲ ἀρχαίας ἱστορικὰς καὶ λειτουργικὰς μαρτυρίας (καὶ δὴ κατὰ τὸν 9ον αἰῶνα τοῦ ἁγίου Φωτίου τοῦ μεγάλου) ἡ παροῦσα ἑβδομάς ἦτο κάποτε αὐστηρῶς νηστήσιμος ὡς πρώτη τῆς τεσσαρακοστῆς νηστείας.

3. Αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς διεξάγονται ὡς διατάσσονται ἐν τῷ Τριωδίῳ, ἐκτὸς ἂν τύχῃ ἑορτῆ ἢ μνήμη ἁγίου (προβλ. Τ.Μ.Ε., τυπικὴ διάταξις Τριωδίου §13).

24. Δευτέρα τῆς τυρινῆς. † Ἰωάννου προφήτου, προδρομοῦ καὶ βαπτιστοῦ ἐπὶ τῇ μνεῖα τῆς α' καὶ β' εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς αὐτοῦ (452).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἑσπέρια προσόμοια τοῦ Προδρομοῦ 3 «Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον α' θεοτοκίον «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ.. Εἰς

* Προκείμενον, ἦχος βαρὺς, «Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ», στίχ. «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός». Ἀλληλουιάριον, ἦχος πλ. δ', στίχ. α' «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζομεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν», β' «Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει».

τὰ ἀπόστιχα (ζήτει ταῦτα μετὰ τὸν ὄρθρον τῆς 24ης καὶ πρὸ τοῦ ἔσπερινοῦ τῆς 25ης τοῦ μηνὸς) προσόμοια 3, «*Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν*» κ.λπ. ἀνά μίαν, μὲ στίχους εἰς μὲν τὸ β' «*Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυίδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου*», εἰς δὲ τὸ γ' «*Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιδί ἐπ' αὐτόν*», Δόξα, τὸ ἐν συνεχείᾳ ἰδιόμελον «*Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν*», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον «*Χαῖρε, ἡ ἐλπίς ἡμῶν*» (ζήτει αὐτὸ εἰς τὸν στίχον τοῦ ἀρχικοῦ ἔσπερινοῦ τῆς 24ης). Ἀπολυτίκιον «*Ἐκ γῆς ἀνατείλασα*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν (ψάλλε, εἰ βούλει, Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰῶνων ἰδιόμελον «*Ἡ πρόφη ἐπὶ πίνακι*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ προδρόμου*»), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐκ γῆς ἀνατείλασα*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «*Ἐκ γῆς ἀνατείλασα*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*». Τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου κατὰ σειρὰν καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ἐν ᾗ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Πέμ. γ' ἔβδ. Λουκᾶ, «*Ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ*» (Λκ. ζ' 17-30). Κανόνες ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρωῶν αὐτοῦ καὶ ὁ τοῦ προδρόμου ἄνευ τῶν εἰρωῶν ἀπὸ γ' καὶ ς' ὥδῃς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*». Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι, Δόξα, Καὶ νῦν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ἐκ γῆς ἀνατείλασα*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμπει*» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ' ἔβδ. Ματθ., «*Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ*» (Μτθ. ια' 2-15). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 25. Τρίτη τῆς τυρινῆς.** Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως (784-806). Ῥηγίνου ἱερομ. ἐπισκόπου Σκοπέλου († 335), Ἄλεξάνδρου μάρτυρος τοῦ ἐν Θράκῃ.

Ἀπόστολος: Τρ. Τυροφάγου (Ἰούδα 1-10).

Εὐαγγέλιον: Τρ. Τυροφάγου (Λκ. κβ' 39-42, 45-κγ' 1).

- 26. Τετάρτη τῆς τυρινῆς.** Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης († 420). Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς Σαμαρείτιδος, Θεοκλήτου καὶ λοιπῶν μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κων/πόλει († 1575).

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

Εἶδησις. Κατ' ἔθος ἐπικρατῆσαν εἰς ἅπασαν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς τυρινῆς ἑβδομάδος οὔτε τελεία θ. λειτουργία οὔτε προηγιασμένη τελεῖται· ἐκτός ἂν τύχη ἐν ταῖς ἡμέραις αὐταῖς μνήμη ἐορταζομένου ἁγίου, ὅποτε καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Τριωδίου καὶ ψάλλεται μόνον ἡ τοῦ ἁγίου τοιαύτη, τελεῖται δὲ ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

- 27. Πέμπτη τῆς τυρινῆς.** Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου († η' αἰ.). Στεφάνου τοῦ γηροκόμου.

Ἀπόστολος: Πέμ. Τυροφ. (Ἰούδα 11-25).

Εὐαγγέλιον: Πέμ. Τυροφ. (Λκ. κγ' 1-31, 33, 44-56).

- 28. Παρασκευὴ τῆς τυρινῆς.** Βασιλείου ὀσίου τοῦ ὁμολογητοῦ († 750). Προτερίου ἱερομάρτυρος ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας († 457), Κυράνης νεομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκη († 1751).

Συμφώνως μὲ σημείωσιν τοῦ Μηναίου, ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὀσίου Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου (29 Φεβρουαρίου), ἐπειδὴ τὸ ἔτος δὲν εἶναι δίσεκτον.

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.